

Český svaz chovatelů, z. s.

Maškova 3, 182 53 Praha 8 - Kobylisy

Tel.: 284683441, e-mail: sekretariat@cschdz.eu, http://www.cschdz.eu

IČ: 00443204, DIČ: CZ00443204, IDDS: rstrfew, Bankovní spojení: KB Praha 9 č. účtu: 635081/0100

*Tisková zpráva č. 194
ze dne 14. září 2020*

ZVÍTĚZÍ ROZUM NEBO EMOCE?

Dočkají se bývalí chovatelé kožešinových zvířat spravedlnosti? Rychlým přijetím zákazu farem kožešinových zvířat v roce 2017 se vydala Česká republika hodně neobvyklou cestou. V jiných státech Evropy zákazu předcházelo dostatečně dlouhé přechodné období nebo vyplacení adekvátních kompenzací chovatelům. České řešení připomíná spíše „hurá akci“ vyvolanou veřejným míněním, akci naprosto nepřipravenou a s nedomyšlenými důsledky.

Co tomu předcházelo? Veřejnosti a čelným představitelům našeho státu se, bohužel, nepodařilo vysvětlit, že zákazem farem se nezachrání zvířata. Nezruší se ani produkce kožek a spotřebitelé si nebudou kupovat pouze výrobky z umělých kožešin. Dosáhlo se jediného. Chovy se postupně přesouvají daleko na východ od nás, kde se pohodě zvířat nevěnuje vůbec žádná pozornost. **V konečném důsledku toto opatření zvířatům ještě více uškodilo.** V celosvětovém měřítku totiž chov kožešinových zvířat nekončí. Po pravých kožkách je stále poptávka. Vyklidili jsme navíc prostor zahraničním podnikatelům, kožky do naší země dovážíme z ciziny.

Zákazu farem nepředcházel racionální pohled na věc, nýbrž naivita, zjitřené emoce a propracovaný mediální obraz chovatelů jako tyranů zvířat. Do „boje“ proti chovatelům byly vtaženy i mnohé známé osobnosti, které se nechávají na náměstích teatrálně zavírat do klecí, aniž by se pořádně seznámily se zákulisím celého dění.

Chov kožešinových zvířat měl přitom v naší zemi dlouholetou tradici. Bylo to prosperující odvětví a náš stát i nadále s produkcí kožek počítal. V roce 2013 chovatelé dostali nařízeno investovat do svých farem desítky miliónů korun, aby jejich podnikání odpovídalo stále přísnějším požadavkům. Po propracované mediální kampani, vyvolané ochranářskými skupinami, však nastal rychlý zákaz farem, který má pro bývalé chovatele podstatně horší důsledky než vyvlastnění.

Podle stávající úpravy mají bývalí chovatelé nárok pouze na proplacení dlouhodobých závazků (především úvěrů) souvisejících s chovem, které nejsou v důsledku zákazu chovu schopni splácet. Od dluhů se také odečítá hodnota veškerého majetku chovatelů související s chovem. Ani jeden z bývalých českých chovatelů však takové dluhy nemá. Proto nikdo z nich nemá dle stávající právní úpravy nárok na žádnou kompenzaci.

Bývalí chovatelé, kterým stát zakázal podnikat a přinutil je zrušit jejich farmy, si nárokují jenom skutečnou škodu. Oprávněně požadují po státu adekvátní kompenzaci za zmařené investice a hodnotu nevyužitelného (znehodnoceného) majetku. Součástí kompenzace je i náhrada nákladů na likvidaci farem, která jde v návaznosti na velikost farmy do desítek miliónů korun.

Dalším dílem kompenzace je náhrada za likvidaci chovných zvířat, tedy plemenného materiálu vytvářeného dlouholetým šlechtěním. **Výše jednotlivých složek kompenzace byla stanovena na základě znaleckých posudků a podrobného profesionálního položkového rozpočtu na skutečnou likvidaci farmy.**

Tato kompenzace, která je pro bývalé chovatele přijatelná, je přitom z jejich strany určitý kompromis. Vzdali se náhrady za ušlý zisk a rovněž náhrady za nemajetkovou újmu. **V případě neúspěchu budou bývalí chovatelé nuceni domáhat se svého práva u Ústavního soudu ČR, kde budou požadovat kompenzaci za škodu, kterou jim stát způsobil, v plné výši.**

Stále je ještě prostor napravit patovou, a v Evropě bezprecedentní, situaci, v níž bylo lidem, kteří řádně podnikali v souladu s právními předpisy (a z donucení státu vložili do svého podnikání mnohamiliónové částky) zakázáno podnikání. A to především na základě veřejného mínění a nikoliv odborné diskuse.

Věříme, že při nadcházejících jednáních v Parlamentu ČR převáží racionální pohled na věc a smysl pro spravedlnost nad zjitřenými emocemi a de facto citovým vydíráním podporovaným mediálně propracovanou kampaní. Nebo se i v budoucnu budeme obávat, že po mediální štvanci stát někomu zakáže legální, prosperující a uznané podnikání? Opravdu nám hrozí nebezpečí, že pod záštitou ochrany zvířat dojde obdobným nestandardním způsobem k zákazu či k omezení chovu jiných hospodářských zvířat? **Náš stát pak bude čelit zbytečným soudním procesům...**

ELIŠKA STEJSKALOVÁ
stejskalova@cschdz.eu